

1.

Stor-nordisk Fredssamband.

Norske kvinner og menn ! Da det diplomatiske korps i Berlin for nylig avla nyttårsvisitt hos det tyske statsoverhoved ~~sa~~ uttalte den franske ~~ambassadör~~ på vegne av korpsset blandt annet - at når de nu gikk inn i dette nye år som var så trykket av bekymringer og sorger, var det en stor tröst for dem at de kunde stå der i vennskapelig fellesskap og kunde gi uttrykk for den store glede som de følte i sine hjerter over at de kunde arbeide sammen for en bedre fremgang for folkene; og han uttalte håpet om at det nye år måtte bringe for alle folkeslag nytte og fremgang, ^{og særlig/} tilføiet han, for de fattige stater. Han sa: Måtte dette år være velsighet av Gud og måtte det for alle folk bringe en moralsk fremgang som er rotfestet i de evige grunnsetninger for rettferdighet og barmhjerthet med hensyn til nasjonale ordninger - og internasjonale også ! Må der i alle folk og ~~innan~~ hvert enkelt folk og mellem folkene herske virkelig fred !

Og det er vel nesten ikke noget år som vi kan minnes, hvor dette ønske om fred mellem folkene og fred i folkene har vært så brennende som i dette årsskifte. Men bak alle disse fromme ønsker, brennende ønsker, og bak alle disse smukke ord vet vi at ammunisjonsfabrikkene og krigsforberedelsene arbeider natt og dag.

Vi vet at Mussolini f. eks. forleden dag da de romerske kvinner stod der med oljegrøner, sa til dem : - men husk, at bak disse oljegrøner står umådelige hærstyrker av 8 millioner sterkt beveggede menn og sånn er det overalt, der ^{står/} ~~er~~ bajonetter bak overalt ! -

Det er således det er idag i verden. Skulde ikke dette ~~minne~~ minne oss om at bak alle disse tanker på fred er det et mål vi aldri må tape av syne, og det er at først og fremst gjelder det ikke å fortape sig i disse almindelige fredsbetraktninger, men først og fremst å ha for öie det å sikre vårt eget folk i denne/ tid, sikre vårt eget folks fremgang og fred i denne tid.

Og denne ^{en/} dag idag, den 14. januar, kunde kanskje minne oss litt om det. Den 14. januar er dagen for en fred som er grunnlaget for forholdet mellem de nordiske stater og også internasjonalt.

Den 14. januar 1814 var det år da Norge og Danmark fikk fred med England, Sverige, Preussen og Russland, som vi da var i krig med, og hvor Norge blev avstått og den danske konge beholdt Grönland, Island og Färöene. Et typisk eksempel på en urettferdig fred, en fred som ikke kan skape nogen virkelig fred, - noget som aldri kan danne grunnlaget for fred mellem menneskene at freden skal baseres på tvang og rov. Det er ganske typisk for hvordan man dengang stelte sig med vårt folk. Jeg har sett efter om den gamle sak i et skrift for den tid.

Den første meddelelse om Kielerfreden som kom til Norge blev offentliggjort den 25. januar - nesten 10 dage efter. Det stod intet om fredsbetingelsene, men freden var kommet, og det blev sagt - at det kom som en solstråle på en mørk himmel ! Endelig fred i nord. En måned efter kom et åpent brev fra den danske konge ifølge hvilket der kom beskjed om at Norge var avstått til den svenske konge og at den danske konge løste normennene fra deres troskapsløfte til ham. Først den 10. mars fikk normennene offentlig vite fredsbetingelse, disse hvorefter vårt land var røvet for Grönland, Färöene og Island.

Jeg mener - la oss ikke, vi norske kvinner og menn er så tilbøilig til å fortape oss i almindelige frelsbetraktninger, la oss ikke glemme dette at det først og fremst gjelder for oss å se på vårt eget lands interesser innen rammen av det hele. La oss ikke som så mange fredsvenner utenfor landet - internasjonallister som ikke har noen tanske for sitt lands interesser - la oss ikke gjøre som dem; men la oss gå til et positivt, ærlig fredsarbeid som virkelig kan skape en rettferdig fred mellem folkene.

Når vi skal se på bakgrunnen for det arbeid er det en fundamental kjendsgjerning som påtvinger sig oss, det at vi lever i et tideskifte som klargjør for oss at inntil vår tid er jorden stadig blitt større og større; men så ser vi pludselig at hele verden er gjenerobret, - alle land er opdaget, helt til det annre - Afrika er det opdaget, og det slår oss at sambandsmidlene mellem menneskene har fått sådan umådelig utvikling at idag er verden faktisk fysisk og materielt en helhet, eller den vokser sig sammen

en fred som
skaper
fred.
Fred kan
ikke bare
gjøre
og, og, men
den som
fjerner
hvor vi er

3.

til en helhet.

Det er mange grunne til den krise vi oplever idag, den at det tvinger sig frem en enhet i verden; men det at det er så mange motsetninger som holder igjen mot dette det skaper uro innen de enkelte folk og mellem folkene. Det er tusener av faktorer som virker inn her og som og-som skaper den umådelige spenning som løser sig ut i borgerkrige og i krig mellem folkene.

F. eks. en ting som spiller en veldig rolle er den urettferdige fordeling som er på jorden idag. Jeg nevner ikke dette for å ta disse land som verden påtvang urettferdige krige, i for-svar, men det er for å peke på at nogen virkelig fred får man ikke før man er kommet til en rettferdig ordning i disse forhold. Man får heller ikke overse at dette gjelder disse folk som har en umådelig folketilvekst - som ønsker en umådelig folketilvekst-og som ikke vil gå til grunne som folk, men som har for lite rum og mangler råstoffer så de holder på å eksplodere. Således er det med Italia at de holder på å eksplodere og således er det med Tyskland at de holder på å eksplodere, fordi de ikke har plass for sine folk, ikke mat til dem og ikke råstoffer og på den måte blir en fare.

Dette og hundre andre kjensgjerninger skaper en veldig spenning. Det er nettopp kampen mellem de store motsetninger som gir spenningsforholdet, og denne kamp blir aller sterkest i de tider da disse motsetninger holder på og skal vokse sig sammen, kjempe sig sammen til en enhet.

Og så på bakgrunn av dette ser vi krigsrustningene ta en kolossal fart. Vi ser at det begynner for alvor i 1932 og idag er vi vidne til at det er folk som bruker halvparten av statsinntektene til ~~rustninger~~ krigsrustninger. Vi vet jo at de gode tider, de konjunkturer som hersker, er for en vesentlig del skapt ved disse krigsrustninger. Det er jo så at landene 3-dobler sine krigstrustninger fra hvad de var før, England f. eks. bruker 200 millioner pr. år til sine forsvarsforberedelser, det vil si det samme som om vi her i Norge brukte 200 mill. kroner. Russland bruker inn på 20 milliarder rubler, det vil si det samme som 2 - 300 milliarder kroner, til sine krigsforberedelser.

4.

Det er klart at dette~~r~~ ender med en katastrofe.
 Og siden innen rammen av dette ^{skarpe/} disse motsetninger, ser vi
 der dannes sig 2 grupperinger i menneskeheten når det gjelder den
~~verdens~~ samfunnsordning som holder på å lave sig. Vi ser den tid
 som holder på å gå i sin grav, det er det vi kaller liberalismen,
 som nu er under likvidasjon og dens arvtager er kommunismen. Men
 ved siden av den som forsvarer folkets livsrett, folkets vilje
 til å leve, dukker nasjonalismen op, reiser hodet og slår igjennem
 i det ene land etter det annet. De grupperer sig disse to veldige
 leire. På den ene siden ser vi liberalismen og bolsjevismen som
 glir over til å måtte støtte sig til det som kaller sig "folke-
 fronten" og på den annen side har vi de nasjonale bevegelser og de
 stater som de har skapt. Og så har vi i verden akkurat det samme
 som vi hadde før verdenskrigen, at det mer og mer avklarer sig
 til å bli to fronter som står mot hinannen og rustet for å kaste
 sig over hinannen - ja fra Spania er der allerede kommet protest
 mot kampen mellom disse verdenskreftene.

En av disse som her er av avgjørende betydning er nettop
 denne verdensbolsjevismen, den som avløste i første omgang det 19de
 århundres samfunnsordning og som avfødtes av kringen. La oss se
 litt nærmere på dens forhold til freden. Verdensbolsjevismen —
 den som har som mål å gjennomføre marxismen i hele verden, en ver-
 densenhet i en universell sovjetrepublikk, og ~~hvorfor~~
~~som det som er skjedd i Russland~~ bare er det første
 skritt til, som det står i Sovjets grunnlov — den er født av
 krig og den regner med krig som sin centrale linje. Den nye kommen-
 de verdenskrig det er den centrale linje i bolsjevismen, i marx-
 ismens revolusjonspolitik. Det skal vi vel merke oss, for det
 er det som er bestemmende for så å si ~~for~~ alle de fredsbevegelser
 som eksisterer.

De gamle fredsbevegelser, fredsforeninger, man kan nesten
 si ~~tevannsforeninger~~ tevanns-fredsforeninger de er idag fanget
 litt etter litt inn av verdensbolsjevismens krigspolitik. Hva
 er så verdensbolsjevismens krigspolitik/, hvilket syn bygger
 den på? Jo den bygger på det at der foregår en uferpersonlig kamp

5.

i verden idag mellom de gamle systemer, den såkalte liberalisme og kapitalisme, og ~~verdens~~ marxismen. Men i virkeligheten er det ikke en kamp som foregår mellom kapitalismen og marxismen, men det er en kamp som foregår mellom folkenes vilje til å leve og de krefter som står bak marxismen og dens grunnvesen og som søker å tvinge folkene inn under sitt åg. Og denne kamp er ikke bare en kamp mellom statene, det er ikke bare en kamp mellom statene og verdensbolsjevismen med Russland som basis, men det er en innre kamp som foregår over hele verden i de land som ikke allerede er slått under bolsjevismen. Bolsjevismen vil ikke fred, men den vil krig.

Men ut fra deres standpunkt er det 2 slags krig. Det er den gale krig, den uriktige krig, krigen mellom de kapitalistiske, de borgerlige stater. Og så er det den riktige krig som de vil føre. Det er krigen mellom dem og vi andre.

Men vi må forstå, når man har fått en sådan betraktning inn i verden er det umulige tilstande, for disse folk de stiller sig utenfor menneskeheten, utenfor det som gjelder mellom menneskene og statene, og vi kan aldri få en folkerett, når det er noen som stiller sig utenfor det hvorpå en folkerett skal bygges. Likesom der aldri kan bli fred i et samfund når det er noen mennesker som stiller sig utenfor de regler som gjelder mellom menneskene, den uskreve lov så å si som gjelder i samfundet. Det er det disse folk gjør, og de tar alle midler til sin rådighet for å nå sine mål. Deres taktikk med hensyn til krig er å forvandle den slags uriktige krig, krigen mellom statene - det vi vesentlig kaller riktig krig - forvandle den til den ~~uriktige~~ krig etter deres syn riktige krig, til en krig som den vi ser raser nå i Spania. Det er den riktige bolsjevikiske krig, den de vil skal komme i alle land og mellom alle stater og de ser hen til den nye verdenskrig som skal komme. Hele deres betraktningssmåte er den at de skal forbedre sig til den dag en verdenskrig bryter løs ²⁴ og forvandle den til borgerkrig for å slippe borgerkrigens helvete løs over hele jorden. Derfor tar de i det øiemed fredsbevegelsene i sin tjeneste, for å gjøre de kapitalistiske stater møre for den proges. / eller bolsjevikene, / Kommunistene, / de ekte marxister, vil ikke fred, men vil almindelig borgerkrig for gjennom borgerkrigene å få verdensrevolusjonen

6.

fremmet og så gjennom verdensrevolusjonen få gjort sine internasjonale verdenssovjetsrepublikker til virkelighet.

De har to linjer for å arbeide henimot dette mål: gjennom generalstreiker søker de å få reist masse/ene til væbnet opposisjon for så å få den forvandlet til borgerkrig, dernest arbeider de på å få ~~krigen~~ sluppet krigen løs for ~~sikkerheten~~ så, som sagt, å få den forvandlet til borgerkrig og på den måte å få gjennomført verdensrevolusjonen. Og alt hvad de driver på med på et hvilket-somhelst område, enten det er kulturbolsjevisme eller seksualpolitikk, dikterforeninger eller forfattereinaspolitikk eller hvad det er, så har det bare dette ene mål for öie: å forberede den store dag da den store verdenskrig bryter løs.

Bolsjevikenes
Kommunistenes fredsbevegelser og alle de fredsbevegelser som de etterhånden har erobret er ikke annet enn borgerkrigsaksjon og de er ikke noget annet heller alle de 3 bevegelser de etterhånden har startet. De/ er altså bestemt, ikke av hensyn til å skape fred her på jorden, men de er bestemt av en fremmed, mektig militærpolitisk interesse - og vi kan se et tydelig eksempel på det i Spania idag. Vi ser internasjonale brigader og vi ser den røde arme, Russlands arme, men i virkeligheten verdensrevolusjonens arme, som sverger til verdensrevolusjonen. ~~Likedan~~ ^{Som} når rekruttene ~~tas~~ i ed for å avgi sitt løfte avgir den russiske arme løfte om å kjempe for den bolsjevikiske verdensrevolusjon.

Også den kommunistiske fredsbevegelse som idag mer eller mindre har tak i alle fredsbevegelser som eksisterer her ikke fred som mål, men bruker fredstrangen som et middel til å nå sine maktmål. Se f. eks. tilfellet Ossietzky - han tilhører en av de forskjellige retninger som tjener disse makterobringsformål som bolsjevismen går inn for. Og tenke sig til at han får Nobels fredspris etterat han var dømt til 1 halvt års fengsel for å ha forrådt militærhemmeligheter vedrørende sitt fedreland ! De retninger han tilhører erkjenner sig uttrykkelig som tilknyttet rød enhetsfront, og disse såkalte intellektuelle bolsjeviker har på sitt av/
? - program følgende:-- gruppene militærpacifister arbeider mot den kapitalistiske samfundsordning og betrakter derfor enhver kamp for fred som illusorisk, hvis den ikke tillike arbeider for den revolusjonære)

7.

Man vil forstå hvor langt vi er kommet i vårt land, når en sånn handling kan skje her. ~~Fortsett~~ fra hensynet til Tyskland, ~~men~~ ut fra den grunnbetraktning, at når dette kan forsvares og så å si enstemmig gå igjennom i landets intellektuelle kretser, ledende åndskretser, da vet man hvor man står i dette land.

Jeg skal så ta for mig noen av disse organisasjoner som verdensbolsjevismen står bak og som de bruker, ikke som et middel til å skape fred, men som et middel til å løse ut borgerkrig og til å gjøre de nasjonalsindede folkeslag møre for sin revolusjonspolitikk. Vi har noget som heter: "Verdenskomiteen mot krig og fascisme". Den begynte i 1923 etterat fascismen, Mussolini, hadde seiret i Italia. Da dukket den op for første gang. Denne ulv i fåreklæder, kan man si, har til opgave å dekke "enhetsfronten". det vil si, bolsjevismen, marxismen, ^{den ønsker å} ~~skulle skrive~~ skjule sin egentlige hensikt, den søke å utnytte naive menneskers streben på de forskjellige områder, men kanskje i fremtredende grad nettop på dette område, fredsbevegelsens område. Det er en taktikk som er gjennomført i uhyggelig grad, det fins hudrevis av den slags enhetsfront-, folkefrontorganisasjoner, dekkorganisasjoner, hvor bolsjevikere danner kjernen og så omkrings sig danner en organisasjon som går inn for en eller annen ideell streben for menneskeheden - fred, kamp mot militarismen, koloniproblemer, ja der fins snart ikke den sak som der ikke loves aksjonskomiteer omkring; og denne verdenskomiteen mot krig og fascisme, er et typisk eksempel i såhenseende. Vi kan også meget vel nevne Kullmanns navn i denne forbindelse - for å ta et eksempel fra vårt land. Kullmann var stvilsomt gyndelig drevet av en idealistisk streben, men er dog et typisk eksempel på, hvordan ~~denne verdenskomiteen~~ slike mennesker fanges inn av bolsjevikerne for å brukes som redskap for deres djevelske formål. I 1932 avholdtes en fredskongress i Amsterdam, bak den stod G. M. ? , en mann som kaller sig "rød misjoner". Organisasjonen som stod i spissen for den kongress var støttet dels av en bolsjevikisk forlagsvirksomhet i Europa, som stod bak og trakk i trådene i en rekke sådanne foretagender og var i det hele driv-

8.

kraften nettop i dette foretagende med Romain Rolland og Henri Barbusse som fasade - typen på et oplagt foretagende for å narre mennesker som vil gå inn for arbeidet for fred ! I Paris 1933 fortsatte dette arbeide og der stiftet ^{des/} senere en forening av kvinner ^{r/} mot krig og fascisme. Vi har også en verdensforening i England mot fascisme - ja vi har dem representert også her i landet ----- (oppfattet ikke navnene) Det er oplagte bolsjevikiske dekkorganisasjoner som finansieres fra Moskva og hvis politikk ledes av komintern i Moskva - en spionasjeentral. Jeg vil ikke påstå at de mennesker som driver her gjør den slags, jeg vet i det hele ikke, hvilke bepreper de gjør seg om sitt arbeide her i landet, men i Balkanlandene er folk hvis arbeide ledes fra ^{røde/} komintern i Moskva grepet i direkte saionage.

Så er det en annen organisasjon av noget svakere bolsjevikisk karakter, det er Kvinnealliancen for fred og frihet. - De begynte til en begynnelse visstnok på et velig grunnlag - det skal jeg forøvrig ikke uttale mig noget nærmere om; men at den også litt etter litt er innfanget for bolsjevikiske sjeener er sikkert. Vi kan bare se på de personer som arbeider der og på den innstilling de har til dagens brennende spørsmål, krig og fred, hvor de tar åpent parti for sovjetunionen - ja jeg har skrevet nok om det i avisene så jeg behøver ikke gjenta det.

Vi oplever også en ny organisasjon, en verdenssammenslutning, ~~R.-D.-I.~~ . Det er ikke nogen direkte bolsjevikisk organisasjon, men at den også er infisert av dens vesen kan der ikke være tvil om - tiltross for at man kan ha all siktelse for de mennesker som leder den og som står i spissen for den. Det er først Lord Cecil, en av Hansens nære venner. ~~Men~~ Jeg kan ~~ikke~~ nevne med hensyn til hans innstilling likeoverfor den etieriske konflikt, ~~Hvor~~ England og Italia stod mot hinannen, at han uttalte - at det er iallfall et tåpelig standpunkt å gå til krig for fredens skyld. En verdensomveltning. ----- Så har vi den franske luftfartsminister, Coty, som er en av dem som forsyner de røde i Spania med våben. Og som vicepresident står ^V en utmerket mann, også Hansens nære venn. Og ----- rumensk sammenslutning av kirkesamfund ----- . Men at der også her er ugler i mosen

9.

kan der ikke være tvil om. Vi har også her et liberalistisk foretagende delvis erobret for å tjene og så andre formål enn freden - selvom de kjemper for Folkeforbundet, som vi vet idag er halvveis erobret av verdensbolsjevismen. Ser vi på det arbeidsutvalg som består her i Norge får vi yderligere bekreftelse på det. Det representerer Det norske arbeiderparti.

Et annet norsk kommunistisk -----

(flere foreninger som referenten ikke oppfattet fra plassen bakerst i salen)

Yrkeskvinnens Klub har dannet fredsforening, det er den 4de kvinnelige for fred og frihet. Så har vi "Asylrettens venner" - vi vet hvilken person hvis asylrett her i landet det gjelder ! Og kvinneforeningen mot "Frig og Fascisme" - en forening bestående av førsterangs ekte kommunister og noen naive godtroende menn. Og på den måten er det faktisk over hele linjen, så der finnes snart ikke det område av livet, hvor ikke disse bolsjevikere har et eller annet tak. Jeg kan bare nevne det friluftsmøte som holdtes her i Oslo av Norges Kommunistiske Ungdomsfylking med ----- som taler, Stalins kjørte og betalte agent ! ! og hvor hans observatører var tilstede. Videre har vi Oslo Fredslag - gamle, borgerlige, velmenende fredsvenner. Og Oslo Prestefredsforening ! Er det ikke paradisiske tilstander hvor vi ser ulven og lammet gresse tilhobe ? Det vil si, i virkeligheten er det eventyret om ulven og Rødhette som vi har gående her !

Således er fredsbevegelsen ledet på avveie og tatt i de ødeleggende krefters tjeneste. Likeoverfor disse falske fredsprofeter er det vi må søke å finne frem til et virkelig ærlig og positivt fredsarbeide.

Nu er det mange, eller var iallfall mange som mente at veien var avrustning, men idag ser vi at disse fredsvenner for en stor del har slått om helt. England er et eksempel på det. Stort sett kan vi si at den fred vi ser idag, skal skje gjennom feberaktig rustning oprustning. Det samme er tilfelle med Frankrike - for å kunne holde Tyskland og Italia i ave. Og til det arbeide brukes bolsjevismen.

10.

Men man forstår det er noget som ikke kan føre frem det at England og Frankrike sammen skal tvinge Tyskland ned med makt ved å gi hånden til den bolsjevikiske djevel. Vi vet, hvordan det går når man gir hin mann lillefingeren. Det kan ikke føre frem dette.

Så er det andre mennesker som peker på at veien det er å stoppe krigsindustrien - det vil si la krigsindustrien bli stoppet som privat foretagende og overføre det til staten. Det er sikkert nok at det er en stor del krigsopphisselse som kommer fra den kant som tjener penge på krigsindustrien; men det er dog klart at dette kan ikke være veien. Der finnes alltid muligheter for å skaffe sig våben. Det er ikke private folk eller de som eier fabrikkene som gjør utslaget her.

Så er det videre mange som vil sette sig på det standpunkt: man skal ikke drepe, man skal ikke yde motstand - man skal ikke befalte sig noget med det. Det vil man forstå er et meget lettvinet og sødeliggende standpunkt. Det vil ikke bli å tjene ond og det gode, men vil bare bli et middel for de internasjonale gangstere og ikke noget annet! Man må huske, det onde skapes ikke bare ved hjerteløshet, men det skapes også ved tankeløshet. Jeg vil ikke benekte at hvis det var så at den kristne ^{guds} betraktning var trengt igjennem i samfundene vilde det være veien til å skape virkelig fred. Men hvorledes er det gått? Har der ikke i 2000 år vært preket kristendommen i verden, og det virkelige resultat er at menneskene bruker sine vidunderlige fremskritt på alle tekniske områder til å lave mordinstrumenter verre enn nogensinde, sånn at mordmaskinene, instrumentene holder på å ta makten fra menneskene, så det er fare for, når dette slipper løs, blir det til selvfølgeleggelse. Men det kan ikke være veien, selvom det selvfølgelig i og for sig vilde være utmerket om løsningen kom ad den vei. Idag tror jeg nesten det er håbløst å tenke på den løsning - det ligger iallfall så umådelig fjernt.

Vi ser, der hvor der virkelig er fare på ferde, at de nasjonale bevegelser reiser sig, vi ser at de slutter sig sammen, at de også danner sine foreninger, fredsforeninger, og der er også dannet en kvinneforening og den heter naturligvis/ på sin side "Kvinne-

11.

lippen mot bolsjevisme og krig". Vi har også utvalgt en anti-kommunistisk opplysningsarbeid og antikommunistisk verdens^{s/}front, og vi ser tillegg til nasjonale bevegelser for å skape grunnlag for å kunne komme frem til en ny-ordning mellom statene.

Men forholdet er det at fredsbevegelsen idag ligger i død-vande, fordi de som sitter i fredsbevegelsene idag er de som tjener verdensbolsjevismen og utnytter den borgerlige liberale fredsbevegelse for sine formål, hvad de eksempler jeg her har gitt er typer på. Nei sannheten er den at freden i verden kan ikke komme, hvis ikke nasjonalismen, de suverene stater, oppgir noget av sin suverenitet og nasjonalisme og vi får en over-regjering og at de som gir lovene og har makten tvinger sine love igjennom like-overfor lovbryterne. Det er klart at det er sånn det skal være.

Og hvad er veien til å komme frem til det? Folkeforbundet er vel ikke grunnlagt på det prinsipp. Folkeforbundet er ikke nogen over-stat. Det består av en rekke suverene stater som alle sammen forbeholder sig å gjøre, hvad de vil. Men det er klart at det kan aldri bli fred mellom folkene på den maten, likesom det ikke kan bli fred mellom de enkelte mennesker i samfundet ~~xxxxxxxxxxxx~~ hvis vi sier, - vi vil ha orden i samfundet, men forbeholder oss å gjøre som vi selv vil. Her lovene skal praktiseres forbeholder vi oss å ta vårt standpunkt til det. - På samme måte kan det ikke bli fred mellom folkene i det øieblikke man kommer nær de spesielle nasjonale interesser så bakker de alle sammen ut. Vi har sett hver eneste gang det har skjedd, ~~hvis~~ har nasjonene bakket ut, den ene efter den annen. Nei veien til fred og orden og til det må være en overregjering i verden.

Vi vet Folkeforbundet har fått sin dem ~~skide~~ den 17. september 1934, dengang de slapp bolsjevikene inn i Folkeforbundet - hilset med glede av Joh. Ludv. Nowinkel og en rekke andre liberalistiske politikere, og den dem blev besøgt ved den etiopisk-konflikt. Freden må bygges på de nasjonale bevegelser, de nasjonale stater, som kommer til ærlig samarbeid.

Det er i disse dage under organisasjon i England og i Amerika noget som kaldes Peace Condition

X

som har til oppgave å skape det som man kan kalle, verdensbevissthet. De skal altså utrede dette spørsmål, hvorledes verdens skal vokse sig sammen til en helhet, klarlegge den side av saken. Men også den institusjon smaker adskillig av disse internasjonale krefter, ikke direkte av bolsjevisme, men adskillig av liberalisme - som vi vet er under likvidasjon og som litt efter litt driver over i bolsjevisme. Jeg har ikke det nødvendige kjennskap til denne organisasjon/, - det kan være et nyttig tiltak/ å klarlegge disse spørsmål, for den grunnbetraktning er riktig nok at der verden over skjer en sammenvoksing til en enhet, men det må baseres på nasjonale stater og med bevarelse av deres egenart.

I alt dette imidlertid, mener jeg, -som jeg begynte med - at vi må holde vårt eget lands interesser først og fremst klart for öie. Det er da den ting å ta sikte på at vårt land må være nøytralt, vi må ha en ubetinget nøytralitet, en sterk nøytralitet. Vi må løse oss ut av alle disse kombinasjoner som våre borgerlige partiers ledende politikere har viklet oss inn i. Jeg taler ikke som partimann, men som normann og søker å se objektivt på tingene. Vi ser imidlertid den grunnbetraktning slå igjennem at Norge og normennene, vi som lever i Norge og som har et ønske om ubetinget nøytralitet, vi er sikret denne nøytralitet, den er vel bevaret. Men tingen er at den er delvis forskjørtset gjennom vår folkeforbunds-politikk og gjennom forbindelser som store dele av vår politiske ledelse har innfiltrert oss i av partihensyn. Det må Norge løses fra. Vi må stå på ubetinget og sterk nøytralitet. Men det er ikke nok til å bevare vårt lands interesser. Den ubetingede nøytralitet kan til å begynne med holde oss utenfor verdenskonflikt, men det er meget tvilsomt om det kan lykkes i lengden, og iallfall har vi vel neppe nogen chance til at det skal kunne lykkes, hvis der skulde opstå en kombinasjon som den at Tyskland og England kom i krig med hinannen, da ligger Norge i krysset mellom det ~~britiske~~ britiske rike på den ene side og Tyskland på den annen side. Vi vil bli operasjonsbasis for verdensrevolusjonen. Vi vet at vi ligger nærmere verdensrevolusjonens centrum enn Spania gjør, det er ~~derfor~~ omtrent dobbelt så langt til Madrid som til Trondheim og enn fra Oslo til Moskva. Og det er adskillig lettere å nå dit, så vi vet

13.

hvis der utløser sig en konflikt mellem de nasjonale stater på den ene side og England og Frankrike på den annen side i forståelse med bolsjevismen da ligger Norge midt op i historien. Vi vet alle de interesser de krigførende ^{som/ (av malm) i/} kan ha ^{f. eks./} i Nord-Norge. Tenk, hvad det betyr med den moderne luftfartsutvikling idag med den aksjonsradius en flyvemaskin har ~~ikke~~ tusen flyvemaskiner over oss samtidig med at den store engelske flåte blokkerer våre kyster ! Tenk hvad det betyr for vårt land med hele Nord-Norge liggende forsvarsløst uten en eneste flyvemaskin ! Det er klart at overfor dette nytter det ikke bare å tale om nøytralitet: Her må ikke skytes, for her er det folk som bor ! Nei det gjelder å finne en virkelig positiv politikk som grunnlag for dette, og da kan det ikke være nogen tvil om i hvilken retning den går. Det er en livsinteresse for det norske folk at det er fred i Nordsjøen, fred mellem Tyskland og England - akkurat som det er av interesse for Europa og hele verden. Man må ikke tro jeg står her som nogen agent for Tyskland eller England - det er også sagt ! Jeg står her som ~~norsk~~ normann og taler ut fra mitt folks livsinteresse. Der må arbeides for freden på et ærlig og rettferdig grunnlag - det må være bakgrunnen for ethvert ~~positivt~~ positivt fredsarbeid - og jeg mener at ut fra det syn er fred i Nordsjøen, fred mellem de 2 store frendefolk, en livsinteresse og det må vi arbeide for. Og det er en tanke som har vunnet gjenklang og som jeg håber fortsatt vil vinne gjenklang i landet og jeg er ikke i tvil om at her i landet kan der reises en folkemening for dette, at der først og fremst skal være fred mellem våre store nordiske frendefolk.

Vi som hører til samme stamme, springer ut fra samme folkeatt, den nordiske folkefamilie - enten vi er normenn, dansker, svensker, englendere, tyskere, hollendere, ^{amerikanere} flamlendere, kan vi finne frem til en fred som binner oss sammen her i Nord-Europa, så blir det fred i hele verden, for det er en sådan makt at mot den kan ingen våge å reise sig. Vi vet at idag er det mange som driver på med en politikk som er nøyaktig det motsatte, - det å skape ondt blod mellem disse våre frendefolk og også å skape ondt blod mellem oss og Tyskland f. eks. Noen eller kanskje de fleste vil sikkert

huske at det var gode utsikter til at det skulde komme til en forsoning, til et virkelig samarbeid mellom Tyskland og England, det blev forspilt - jeg skal ikke her komme inn på grunnen og hvem der var skyld i det, men det blev iallfall forspilt, og det som fulgte med det var en katastrofe og den katastrofen tok hele verden med sig. Det var verdenskrigen som kom. Og de idag som driver samme katastrofepolitikk kan ikke lukke öinene for det - ethvert tenkende menneske idag må vite hvad det betyr, hvis man driver England og Tyskland til krig.

Men går det ikke nu i samme retning av verdenskrig, og bak ligger den lurende makt, verdensbolsjevismen, og puster til dette. Det er det som skjer idag. Alle tenkende mennesker, alle tenkende mennesker i norden- enten de er normenn, briter, nederlander eller amerikanere o. s. v. må da forstå at det er en plikt for dem i disse tider å finne hverandre i (skånsomt) og forståelsesfullt samarbeid for å avverge den katastrofe, for å forsvare sin kultur som er verdenskulturen, kristenkulturen. Det er det vi vil, det er det vi går inn for som alle tenkende mennesker hele verden over. Vi vil søke å hjelpe til å få istand et nordisk fredssystem. Vi mener det er veien å skape et nordisk fredssystem for derfra å søke å utbrede det til andre. Vi går ikke til noget rasesamband på andre rasers bekostning, men vi mener at vår folke-ett har gjort en så veldig innsats i verdenshistorien og skal vi redde oss som folk, må vi vende tilbake til oss selv. Vi må bygge på et ändelig livssyn, det som tiden krever.

Det er også et annet hovedmoment som driver i samme retning, nemlig de to store motsetninger i verden idag. På den ene side ^(står) de krefter som har tatt verdensbolsjevismen i sin tjeneste, den internasjonale jödedom, enten den kaller sig finans, liberalismen eller kapitalismen eller den kaller sig bolsjevikere, og på den annen side står nettop vårt nordiske grunnsyn, står nettop våre nordiske folkesamfund. Det er dem disse andre vil tillivs, det er dem de vil ödelegge for å fremme sine formål, for det er disse som stenger veien for dem. Og skal vi effektivt kunne möte denne kommunismen som betyr kaos og krig - det er det som ligger

15.

bak - må vi slutte oss sammen således som jeg her har pekt på.

Det er alle disse ting som driver i samme retning.

Men nasjonalismen i de nordiske folk må ikke finne sin endelige løsning i de isolerte stater, men i samarbeid.

Når jeg taler om "nordisk" mener jeg ikke "skandinavisk", men alle som tilhører den såkalte "nordiske folkefamilie", - foruten oss her oppe i nord ^{britter} tyskere, englendere, hollendere, flamlendere, amerikanere - "normanner" over hele verden, folk av samme stamme og som jeg mener å kunne betegne med dette ord "stor-nordisk". Når vi ser på den stor-nordiske folkefamilies utvikling så ser vi at det er en tid da de differentierer sig, skiller sig ut og antar formen av særpregede folketyper. Det var en tid da het "den nordiske folkefamilie", var een familie, talte det samme sprog. Nogen mente at denne folkestamme kom fra Asien og andre mente at den kom fra Nord-Europa. De spredte sig imidlertid over hele jorden, og deres sprog forandret sig litt efter litt og de løste sig op i germanske og slaviske folkeslag og talte forskjellige sprog. Men de som blev igjen i Nord-Europa beholdt det meste av dette rasepreg som vi kan kalle "stor-nordisk". Imidlertid efterst disse folkeslag av særpreget folketype har differentiert sig en tid blir det et emslag, de kommer tilbake igjen, de søker hinannen - det kommer en tid da det skilte atter bøier sig sammen. Det er der de nordiske folk nu står. Det er noget som ikke alene utviklingen har bragt frem, men det er noget som utviklingen krever.

Ser vi på de slaviske folkeslag fremgår det at der skjer den omvendte prosess, istedetfor pan-slavisme, som man skulde tro var dagens løsning, er det nettopp det motsatte som skjer. De slaviske folkeslag differentierer sig mer og mer, de oppløser sig i Hviterussere og Balkanfolk som antar former av særtyper. De slaviske folkeslag var også nordiske folk med nordisk sprog, men de har tatt for meget preg av de folkeslag de støtte på således at de som vi kan betegne som "nordiske" idag er, ^{kun/} disse som jeg har nevnt og som er spredt over hele jorden.

16.

Det arbeide vi tar op nu her i landet og som man tar op i de andre nordiske land det er det som vi her i Norge har kalt et "stornordisk fredssamband". Vi vil her i landet drive dette arbeid ^{aksjons} ved hjelp av seksjonskomiteer, og vi vil føre det igjennem ved studientvalg ~~og~~ propaganda. Det er ikke noget partipolitisk foretagende, der er adgang for ~~alle~~ folk av alle partier, alle dem som ønsker å være med på ærlig grunnlag i dette arbeid. Det er ingen kontingent for å være med i bevegelsen - den vil bli finansiert gjennom frivillige bidrag fra de lag og foreninger som slutter sig til. Vi er i kontakt med en rekke folk utover i andre nordiske land. Men vi mener, det er en chance for oss her i Norge til å gjøre en innsats for saken. Vårt lille land kan ha store muligheter her som en formidler i disse avgjørende spørsmål, - ikke fordi vi dermed skal gi uttrykk for nogen ergjerrighet i og for sig, men jeg mener det er vår plikt å være med i dette arbeid. Og det er også min mening at vi bør søke å gjøre vår stat til et centrum i det arbeid. Hvorfor skal vi søke ned til Genfersjøen eller andre steder i Europa, hvorfor ikke søke sammenslutning med andre nordiske folk sådan at centrum for dette kan ligge her ved Nordsjøen? Det er en opgave for vårt norske folk å fremme dette arbeid som er et så livsviktig spørsmål for vårt fedreland at det skulde være en opgave for alle politiske partier - undtatt dem som har forbindelse med verdensbolsjevismen - å delta i dette arbeid.

Vilkåret for å nå frem til den "organiserte menneskehet", en verdensenhed, er at den ikke bare skal være et legeme, men også skal ha en sjel, en verdensbevissthet, og da må veien gå gjennom at de nordiske stater finner hinannen. Det er veien til at vi kan skape et fredssystem her: først gjennom et ~~kulturelt samarbeid~~ kulturelt samarbeid og så gjennom et økonomisk samarbeid å komme til et politisk samarbeid, til et nytt folkeforbund, til et nordisk folkeforbund, som litt efter litt kan trekke andre stater inn i sitt fredssystem.

Det er veien mot kommunismen til sikring av verdensfreden. Det er iallfall min overbevisning og som jeg går inn for.

17.

Og det er ikke noget nytt fra min side, jeg har for mangfoldige år siden pekt på dette. Jeg så det i Russland, og jeg vet det er en tanke som idag lever i mange sind, den stornordiske tanke. Vi må gjøre en innsats her for å redde vårt liv som folk, vi må gjenreise vårt folk på dette grunnlag i pakt med hvad tiden krever. Det er en tanke som blir levende i alle nordiske folk. La oss ikke stå tilbake her hvor vi har muligheter for å gjøre en virkelig innsats.

Men dette er den omvendte vei av hvad bolsjevismen, den internasjonale jødedom, vil gå, den som vil hiss til krig. Det er grunnlinjen. Og fordi den internasjonale jødedom vil kamp, hisser de folkene mot Tyskland, de vil ha at der skal skje krenkelser like overfor Tyskland. Det er ikke noget i og for sig som angår oss, men det angår oss i det øieblikk dette fører til ~~krig~~ verdenskrig. Det er den motsatte vei som vi peker på. Men verdensbolsjevismens vei det er den vei som det norske folk idag vandrer på og som alle våre fredsbevegelser idag vandrer på - og hvor den vei fører hen er Spania et eksempel på ! Ikke gjennom terror, umoral, forbrytelser, folkebedrag finner man freden, men man finner den på ærlig, positivt grunnlag. Ikke gjennom rov, massakrer, plyndring og had finner man veien, men gjennom gjensidig forståelse. Menneskene skal løftes opover og ikke trekkes ned i søle og blod. Det er her kampen mellom de gode og de onde krefter foregår idag og la oss finne vår plass på den rette side ! Det er de mørke krefter som holder menneskene tilbake. La oss finn vår plass !

Vår folkeetts oppgave blir å rydde det gamle tilside og skape det nye for derigjennem å nå til en stadig høiere oppgang for menneskeslekten. La oss ikke glemme det, som jeg har gjentagende har understreket: først og fremst må vi skape orden i vårt eget hus, vi må få orden økonomisk, kulturelt og politisk, da gjør vi et nyttig arbeide ikke bare for vårt folk og de som kommer etter oss, men vi arbeider det norske frem, et element av betydning. Og ryker dette land overende i social omveltning, i krig, da vet vi at det er grunnlaget for europeisk krig, for verdenskrig. Kan vi befeste vår del av fronten har vi på vår side ydet bidrag

til en helhet.

Det er mange grunne til den krise vi oplever idag, den at det tvinger sig frem en enhet i verden; men det at det er så mange motsetninger som holder i løjen mot dette det skaper uro innen de enkelte folk og mellom folkene. Det er tusener av faktorer som virker inn her og som op- og ned- og som skaper den umiddelige spenning som løser sig ut i borgerkrige og i krig mellom folkene.

F. eks. en ting som spiller en veldig rolle er den urettferdige fordeling som er på jorden idag. Jeg nevner ikke dette for å ta disse land som verden påtvinger urettferdige krige, i forsvaret, men det er for å peke på at noen virkelig fred får man ikke før man er kommet til en rettferdig ordning i disse forhold. Man får heller ikke overse at dette gjelder disse folk som har en umiddelig folketilvekst - som ønsker en umiddelig folketilvekst- og som ikke vil på til grunne som folk, men som har for lite rom og mangler råstoffer så de holder på å eksplodere. Sålendes er det med Italia at de holder på å eksplodere og således er det med Tyskland at de holder på å eksplodere, fordi de ikke har plass for sine folk, ikke mat til dem og ikke råstoffer og på den måte blir en fare.

Dette og hundre andre kjensgjerninger skaper en veldig spenning. Det er nettop kampen mellom de store motsetninger som gir spenningsforholdet, og denne kamp blir eller sterke i de tider da disse motsetninger holder på og skal vokse sig sammen, kjempe sig sammen til en enhet.

Og så på bakgrunn av dette ser vi krigsrustningene ta en kolossal fart. Vi ser at det begynner for alvor i 1932 og idag er vi vidne til at det er folk som bruker halvparten av statsinntektene til ~~rustninger~~ krigsrustninger. Vi vet jo at de gode tider, de konjunkturer som hersker, er for en vesentlig del skapt ved disse krigsrustninger. Det er jo så at landene 3-dobler sine krigsrustninger fra hvad de var før, England f. eks. bruker 200 millioner pr. år ^{pr. år} til sine forsvarsforberedelser, det vil si det samme som om vi her i Norge brukte 200 mill. kroner. Russland bruker inn på 20 milliarder rubler, ^{for år} det vil si det samme som 2 - 300 milliarder kroner, til sine krigsforberedelser.

til å bevare freden, og det er vår plikt og skyldighet å være direkte med i organisasjonen for verdensfreden. Det skjer ikke gjennom Folkeforbundet eller gjennom fredsforeningene eller kvinneligaen mot krig, det skjer ikke gjennom "Verdenssamling For Fred", men ved et virkelig ærlig og positivt fredsarbeide, og det er det som må være grunnlaget for vårt folks liv. La oss sette nye idealer for vårt folk politisk, økonomisk og moralsk og gjøre vårt til å gi verden nytt nordisk sind ! Orden, rettferd og fred det er ikke bare antikommunisme, men det er først og fremst en positiv politikk, en politikk som bygger på realiteter. Det er et stort og edelt mål å strebe etter, noget som virkelig er verd å leve for og dø for - langt mere enn Genferligaen og Moskva !

Norske kvinner og menn ! ~~Vær~~^Ø være med i dette arbeide kan du ved å melde dig som deltager i den stornordiske fredsbevegelse, det stornordiske fredssamband !

Per Arne Rasmussen